

סוד הגלגול שאמר עליו קהלה
(קהלת א') דור הולך ודור בא.
ופרשויה שאין דור פחות ממשים
רבות. והארץ לעולם עמדת - זו
בנשת ישראל, איתה שנאמר בה
(ישועה ט) והארץ הרים רגלי, בראשות
כה ובה זרעך בעפר הארץ.

ו עוד סוד אחר בארו החכמים,
הדור שהולך הוא הדור שבא.
הלק חגר בא חגר, הלך סומא בא
סומא. ו עוד פרשויה חכמים,
שעתיד היה משה לקבל תורה
בדור המבול, אלא משום שהיו
רשעים, זהו שבתו (שם) בשג"ם
הוא בשער. בשג"ם זה מש"ה.
ולמה קרא לו בשג"ם ? אלא
קהלה חסר ב' מבשג"ם לכוסות
הבר. אמר (קהלת ח) אמרתי שגם
זה הכל.

ופרשויה על יתרו, למה נקרא
שמו קני ? שנפרד מקין. גם
מנורה הקדושה ואמר, על זה
כתוב (בראשית ד) קניichi איש את
יהנו". שראתה אותו ברוח
קדש שעתידים בניו לשבת
בלשפת הגזית.

ונם כך רבבי אלעוז בן פרת, שהימה
דחויקה לו השעה, שלא היה לו
אלא קב חרובים מערב שבת
לערוב שבת, כמו לרבנן.
למה זה ? לאחר שיצאה בת קול
ואומרת : כל העולם כלו אינו גן
אלא בשביל חנינה בני.

אלא הוא גרם קדם שהחריב ק"ב
מן י', שהוא יב"ק. גם כך לא
יהי לו אלא קב חרובים, שאות
י' היא יהוד, וממנה באה נביעה
לאות ב', שהוא ברכה, והיא
קדש, ומפנה מתقدس ק, שהוא
קדש. ורבבי אלעוז בן פרת גרם
להיות חרובים שלו ק"ב, שהם
ק"דשה ב' ברכה. גם כך לא היה
לו אלא קב חרובים. גם כך איוב בן יבמה היה, ומשום זה גענס על מה שפרק ארע לו.
ונם שלא ידע סוד זה, אמר, בנים חיים ומונות לא בוכות פלי הדבר, אלא במל פלי

בטר דאתכנייש מעולם, נהיר בשתיין רפוא נשמתין
דיישראל, אי דרא בדקא יאות. והאי איהו רזא דגלגולא,
דאמר עלייה קהלה, (קהלת א) דור הולך ודור בא. ואוקמונה
דלית דור פחות ממשים רפוא. והארץ לעולם עמדת,
דא בנשת ישראל. היה לאתمر בה, (ישועה ט) והארץ

הdots רגלי, (בראשית כה) והיה זרעך בעפר הארץ.
ו עוד רזא אחרא אוקמונה רבנן, הדור שהולך הויא הדור
שבא, הלק חגר בא חגר, הלך סומא בא סומא.
ו עוד אוקמונה רבנן, דעתיך היה משה לקבלה אורייתא
בדרא דטפנא, אלא בגין דהוו רשייעיא, הרא הוא
דכתיב, (בראשית ו) בשג"ם הואبشر. בשג"ם זה מש"ה.
ואמאי קרי ליה בשג'ם. אלא קהלה חסר ב' מן בשג"ם
לכפאה מלאה. אמר (קהלת ח) אמרתי שגם זה הכל.

ואוקמונה על יתרו, למה נקראשמו קני, שנפרד מקין.
كم בוצינא קדריש ואמר, על דא כתיב, (בראשית
ט) קנייתי איש את יהנו". דחזאת ליה ברוח הקדש,
דעתידין בנו למייב בלשפת הגזית.

ואוף הци רבבי אלעוז בן פרת, דהוה דחיקא ליה שעטה,
דלא היה ליה אלא קב חרובין מערב שבת לערב
שבת, כמו לרבי חנינה. אמאו האי, בטר דהות בת קול
נפקת ואומרת, כל העולם כלו אינו גן אלא בשביל
חנינה בני.

אלא איהו גרים קודם, דחרב ק"ב מן י', דאייהו יב"ק.
אוופ הци לא היה ליה אלא קב חרובין. דאת י'
אייהו יהוד, ומגניה אתייא נבייעו לאת ב', דאייהי ברכה,
ואיהי קדש, ומגניה אתקדש ק', דאייהי קדש. ורבבי אלעוז
בן פרת גרים למחיוי חרובין דיליה ק"ב, דאיינו ק"דושה
ב' ברכה, אוופ הци לא היה ליה אלא קב חרובין, אוופ
הци איוב בן יבמה היה, בגין דא אתגעש, על מה דאייע
לו בבר.

ואינו דלא ידע רזא דא, אמרי בני חי ומווני לאו
לו אלא קב חרובים. גם כך איוב בן יבמה היה, ומשום זה גענס על מה שפרק ארע לו.
ונם שלא ידע סוד זה, אמר, בנים חיים ומונות לא בוכות פלי הדבר, אלא במל פלי